

Хиротонија архимандрита Тихона за Епископа моравичког, викара Патријарха српског



Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије је началствовао 8. септембра 2024. године у храму Светог Саве у Београду светом архијерејском Литургијом и свечаним чином хиротоније изабраног и нареченог високодостојног архимандрита Тихона за Епископа моравичког, викара Патријарха српског.

Његовој Светости Патријарху су саслуживали високопреосвећена господа митрополити: жички Јустин, браничевски Игњатије, банатски Никанор, врањски Пахомије, шумадијски Јован, милешевски Атанасије, немачки Григорије, рашко-призренски Теодосије, тимочки Иларион, нишки Арсеније; као и преосвећена господа епископи: пакрачки и славонски Јован, буеносајрески и јужно-централноамерички Кирило, осечкопољски и барањски Херувим, ваљевски Исихије, западноевропски Јустин, јегарски и изабрани британско-ирски Нектарије, марчански Сава, хвостански Алексеј, новобрдски Иларион, липљански Доситеј, јенопољски Никон и умировљени канадски Георгије.

Свечаном чину хиротоније присуствовали су г. Никола Селаковић, министар културе; генерал Милан Мојсиловић, начелник Генералштаба Војске Србије; др Владимир Рогановић, директор Управе за сарадњу са црквама и верским заједницама; као и представници културног, политичког и јавног живота престонице.

Патријарх Порфирије: Епископ је на месту и по образу Христовом, да Христом мисли, гледа, слуша и говори

Упућујући очинску поуку новом архијереју Српске Православне Цркве, Његова Светост Патријарх г. Порфирије је истакао:

– Драга браћо архијереји, изволи се Духом Светом и нама да изаберемо архимандрита студеничког Тихона и хиротонишемо га за Епископа моравичког. Браћо и сестре, епископ је ἐν τόπῳ καὶ τύπῳ Христоῦ, како каже Свети Игнатије Богоносац, а то значи на месту и по образу Христовом. Једноставним речима то значи да је епископ онај који врши службу Христову и зато треба да има ум Христов, реч Христову, дела Христова. Зато у епископу не треба да постоји ништа његово појединачно, индивидуалистичко, индивидуално, што је управо супротно духу модерног човека. У Цркви је да врши службу Христову, да Христом мисли, да Христом гледа, да Христом слуша, да Христом говори, да Христом куца његово срце, а то је опет једноставна ствар: да му све буде Јеванђеље, да све буде измерено и одмерено, оцењено и процењено речју Христовом, речју Јеванђеља. Драги владико, пуноћа наше Цркве јесте управо то да ваша служба буде служба Христом, а то значи да Христос буде алфа и омега, узрок и циљ, да буде мера свега онога што треба да буде ваша служба. Из тога разлога, ја вам у име Сабора дајем овај жезал да напасаш поверено ти стадо Христово, послушнима да буде за ослонац и укрепљење, а непослушне и непокорне да

упућујеш, карањем и добрим васпитавањем у Христу Исусу Господу нашем. Достојан!

Епископ моравички Тихон: Ево слуге Господњег, нека ми буде по речи Вашој

Примивши архијерејски жезал из руку предстојатеља Српске Православне Цркве, Његово Преосвештенство Епископ моравички г. Тихон је, између осталог, рекао:

– Ваша Светости, догађало се да Свети Архијерејски Сабор бира за Ваше викаре младе и перспективне људе који ће, под Вашим старањем, пројављивати своје дарове и стицати искуство за своју будућу службу. Овог пролећа мојим избором, десило се нешто донекле необично. Сабор је за Вашег викара изабрао старца. При овоме не мислим на своје године већ на време бављења студеничком светињом, њеним потребама и њеним братством. Проведох у манастиру двадесет и осам година. Свакако да сам кроз тешкоће за светињу донекле и огрубео. Зато сам себе назвао старцем. Нисам тиме мислио на неке стечене способности расуђивања, мада ни овај аспект није сасвим искључен. Не знам како ће моје служење изгледати али имам одређено искуство у многим начинима бриге за кућу, за светињу. Морам да будем искрен и да признам – превише сам огрубео да бих могао показати усхићење. На уму су ми стихови Шестопсалмија које читамо на јутарњој служби, а који гласе: „Ја сам на ударце спреман и бол је мој свагда преда мном.“ Ако ће моје служење подразумевати да се трпи и истрајава за корист Цркве осмелићу се да кажем: Ево слуге Господњег, нека ми буде по речи Вашој.

Приступну беседу Његовог Преосвештенства Епископа моравичког г. Тихона у целисти можете прочитати [ОВДЕ](#).

Патријарх Порфирије: Господ ће нас питати да ли смо ми опростили дугове другима, а не шта су они нама чинили

По завршетку свете Литургије и чина хиротоније Епископа моравичког г. Тихона, Његова Светост Патријарх је упутио још једну беседу у којој је нагласио: – Сваког дана у молитви Оче наш говоримо: Опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим. Стога не само имајмо на уму ове речи него нек оне заиста буду наш живот. Праштајмо свима све притом не водећи рачуна о томе да ли су други нама опростили, јер говоримо: Опрости дугове нама, дугове наше, као што ми опраштамо дужницима својим. Дакле, Господ ће нас питати да ли смо ми опростили дугове другима,

тј. шта смо ми другима ближњима чинили, а не шта су они нама чинили.

Беседу патријарх Порфирије у целости можете прочитати [ОВДЕ](#).

На торжественој Литургији у заветном храму српског народа Његовој Светости Патријарху су саслуживали високопреподобни архимандрити Пајсије, избрани Епископ диоклијски; Серафим, избрани Епископ костајнички; Методије, игуман хиландарски; Нектарије, главни секретар Светог Архијерејског Синода; Данило, директор Патријаршијске управне канцеларије; Јаков из манастира Жиче; Сава, секретар Митрополита жичког; Симеон, игуман манастира Доње Бишње; Козма, игуман буковски; Нектарије, игуман манастира Папраће; архимандрит Евстатије; као и протосинђели Теоктист, игуман сопоћански; Гаврило из манастира Ђурђевих Ступова; Мардарије, игуман погановски; и Рафаило, игуман подмаински.

Саслуживали су и протојереји-ставрофори: Слободан Марковић, Димитар Луковић, Владимир Вукашиновић и Далибор Милаковић; протојереји Михаило Чиквин из Пољске Православне Цркве, Радоја Сандо, Никола Пејовић, Александар Бојовић, Ђорђе Лазаревић, Предраг Шћепановић, Владе Капларевић, Дејан Трипковић, Арсеније Арсенијевић, Сава Шмигић, Вукман Петровић, Далибор Милаковић и Александар Бојовић; јеромонаси Никон из Румуније, Павле, Сергије и Нектарије Дечанац; протојереји Ђорђе Стојисављевић, шеф Кабинета Патријарха српског; Зоран Ранковић, декан Православног богословског факултета у Београду; Петар Савчик и Павел Бобек из Словачке; Михаило Чиквин из Пољске; јереји Петар Сорока, Мирољуб Попадић, Иван Радовановић, Дејан Марковић, Иван Пауновић и Бојан Чоловић; протођакони Драган Радић и Радомир Врућинић, као и ђакон Ђорђе Петровић.

spc.rs